

30. 3. 2025–6. 4. 2025 * LV * 2307

Župnijski list stolne župnije

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

4. POSTNA NEDELJA

Prvo pasho v obljubljeni deželi so Izraelovi sinovi obhajali na planjavah Jerihe. Pisec Jozuetove knjige poudarjeno ponovi, da so jedli od pridelkov dežele. To, da so dosegli in osvojili to novo domovino, so pripisovali Bogu. Generaciji, ki je tako čutila, je bilo to povsem samoumevno: Vse je Božji dar. Kasnejšim rodovom se bo to razumevanje zameglilo in bodo sebi pripisovali zasluge, ki niso čisto nič ali le malo njihove. Še Pavel bo moral spominjati, da ni glavni tisti, ki sadi, ne ta, ki zaliva, ampak Bog, ki daje rast; brez tega ne bi imeli ne saditi ne zalivati. Ko razmišljamo o odrešenju – v postu nam je misel na njegov izvir bliže –, prav tako isti apostol dopoveduje, kako je Kristus uresničil spravo z Bogom za novo življenje, Cerkvi pa je zaupal označevanje in službo te sprave; in ji je tudi za to dal moč svojega Duha. Od-

sev tega je tudi prilika o sinu, ki je zapravlil imetje, ravnal z njim, kot da je samo njegovo. Šele obubožan in lačen se je zavedel, da je vse prejel kot dar od očeta, pri katerem ima vsak »obilje kruha«, to je hrane za telo in duha. In kaj je vrednost tega spoznaja? Najbolj gotovo občutje, da smo obdarjeni, da Bog ljubi človeka in mu želi le dobro, tudi takrat, ko je zahteven. Potem pa veselje nad tem, da lahko povzemamo te Božje darove in v njih ustvarjamo tudi sami podobo svoje življenjske zgodbe, da »smemo biti pred teboj in ti služiti.« (2. evharistična molitev). Dostojanstvo, da nas Bog sprejema v svoje delo odrešenja ne samo v ravnanju z zemljo, ampak tudi v vzvišenosti odreševanja in posvečevanja človeštva, je kakor veselje otroka, ko lahko dela ob svojem očetu, ga gleda in posnema.

Anton Slabe

ROMARJI UPANJA – iz katehez papeža Franciška o upanju

DESETA KATEHEZA: Upanje ne osramoti

Apostol Pavel v Pismu Rimljanom govori o krščanskem upanju, ki ne osramoti:

»Ker smo torej opravičeni iz vere, živimo v miru z Bogom po našem Gospodu Jezusu Kristusu, po katerem se nam je tudi po veri odprl dostop v to milost, v kateri stojimo in se ponášamo z upanjem na Božjo slavo. Pa ne samo to, ampak se celo ponášamo s stiskami, saj vemo, da stiska rodi potrpljenje, potrpljenje preizkušnost, preizkušnost upanje. Upanje pa ne osramoti, ker je Božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je bil dan« (Rim 5,1-5).

Včasih so nas učili, da se ni lepo hvaliti, ker to ni samo znamenje napa, temveč tudi pomanjkanje spoštovanja do drugih, zlasti tistih, ki nimajo takšne sreče kot mi. Apostol Pavel pa nas preseneti, saj nas kar dvakrat spodbudi, naj se ponášamo. S čim in kako naj to storimo, ne da bi koga užalili ali izključili?

Najprej smo povabljeni, da se »hvalimo z obiljem milosti, s katero smo po veri prežeti v Jezusu Kristusu«. Pavel nam poskuša razložiti, da je v luči Svetega Duha vse milost, dar, ker nismo zgolj mi tisti, ki delujemo, ampak je to v prvi vrsti Bog. On je absolutni protagonist, ki v svoji ljubezni vse ustvarja, ki tke niti svojega zveličav-

nega načrta in ga za nas tudi uresničuje po svojem Sinu Jezusu. Od nas pa se pričakuje, da to prepoznamo, sprejmemo s hvaležnostjo in iz tega naredimo povod za slavljenje, blagoslov in veliko veselje. Na ta način smo v miru z Bogom in živimo v svobodi. Ta mir se nato razširi na vsa področja in odnose v našem življenju: v miru smo sami s seboj, v družini, skupnosti, na delovnem mestu in z ljudmi, ki jih vsak dan srečujemo na svoji poti.

Pavel pa nas spodbuja, naj se ponášamo tudi s stiskami. Tega ni lahko razumeti, zlasti ker se zdi, da je to v popolnem nasprotju s pravkar opisanim stanjem miru. Dejansko pa miru, ki nam ga Gospod ponuja in zagotavlja, ne smemo razumeti kot odsotnost skrbi, razočaranj, neuspehov in trpljenja. Če bi bilo tako, potem bi se vsak trenutek miru kmalu končal in bi padli v neizogiben brezup. Mir, ki izhaja iz vere, pa je dar; je milost izkušnje, da nas Bog ljubi in nam vedno stoji ob strani ter nas nikoli ne pusti samih. In to, pravi apostol, poraja potrpljenje, saj vemo, da sta tudi v najtežjih in najbolj vznemirljivih trenutkih Gospodovo usmiljenje in njegova dobrota večja od vsega in da nas nič ne bo iztrgalo iz njegovih rok in iz občestva z njim.

»Naj ne izgubimo poguma in zaupajmo v Boga, saj bo še naprej skrbel za svoje uboge. Nikoli ne iščite svojih časti, ampak vedno čast in Božjo voljo! Križ in Kristusovo trpljenje sta najzanesljivejša pot v nebesa.«

(Blaženi Evstahij Kugler, redovnik)

Zato je krščansko upanje trdno ter nikoli ne osramoti in ne razočara. Ni namreč utemeljeno na tem, kaj mi lahko storimo ali postanemo, niti na tem, kaj lahko verjameмо. Temelj krščanskega upanja je to, kar je najbolj zanesljivo in trdno, kar lahko obstaja, namreč ljubezen, ki jo Bog sam goji do vsakega od nas. Zato si lahko vsak od nas reče in ponavlja: Bog me ljubi. To je izvor naše gotovosti, korenina upanja. Bog nas ljubi tudi v težkih trenutkih, tudi takrat,

ko naredimo kaj slabega. Te gotovosti nam nihče ne more odvzeti. Zato moramo to ponavljati kot molitev: Bog me ljubi, prepričan sem, da me Bog ljubi.

V tej luči lahko razumemo, zakaj nas apostol Pavel nagovarja, naj se ponašamo z vsem tem. Upanje, ki nam je bilo dano, je izjemen dar, po katerem smo poklicani, da ga s ponižnostjo in preprostostjo prinašamo vsem. Kajti ne pozabimo: Upanje nikoli ne osramoti.

UTRGANO POZABI – dobrotnik prelat dr. Andrej Čebašek

Med menjavo električnega kabla na velikem lestencu smo na njem opazili tudi posebno ploščico z napisom, ki govori o tem, kdo ga je podaril stolnici: »kanonik prelat Dr. And. Čebašek zlatomašnik 1894. Izdelal Ivan Kregar, pasar Ljubljana«. Kdo je bil dr. Andrej Čebašek? Rojen je bil v kmečki družini v Smledniku in bil po posvečenju in opravljenem doktoratu najprej kaplan v Stari Loki in Mengšu, nato pa bil imenovan za profesorja dogmatike in metafizike. Leta 1872 je postal rektor bogoslovja, kasneje pa stolni kanonik, prelat, apostolski protonotar in stolni dekan. Sodeloval je pri Wolfovi izdaji Svetega pisma ter bil iskan pridigar in govornik. Bil je velik podpornik

Marijanišča in dobrotnik Vincencije zveze dobrote. Njegov nagrobnik stoji na ljubljanskem Navju.

Dr. Frančišek Lampe je v Domu in Svetu zapisal: »... šenklaški cerkvi v Ljubljani je kupil krasen in velik lestenec ...« Naj bo ta skromni zapis po 131 letih zahvala temu velikodušnemu darovalcu.

DOGODKI PRED NAMI

- **V ponedeljek, 31. 3.,** bo v stolnici ob 18.30 slovesna sveta maša ob 35. obletnici skavtskega gibanja pri nas. Daroval jo bo nadškof msgr. Stanislav Zore.
- **V nedeljo, 6. 4.,** bo ob začetku radijskega misijona na Radiu Ognjišče prenos svete maše ob 9.00 iz stolnice. Maševal bo škof dr. Franc Šuštar.
- **V petek, 11. 4.,** bo zvečer ob 18.30 sveta maša ob 5. obletnici smrti nadškofa msgr. Alojza Urana. Maševal bo gospod nadškof. Lepo vabljeni!
- **V soboto, 12. 4.,** bo ob 9.00 sveta maša ob Občnem zboru Nadškofijske Karitas.

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 30. 3.: 4. postna nedelja**
- **Ponedeljek, 31. 3.: sv. Gvido (Vido), opat**
- **Torek, 1. 4.: sv. Tomaž Tolentinski, misijonar, mučenec**
- **Sreda, 2. 4.: sv. Frančišek Paolski, redovni ustanovitelj**
- **Četrtek, 3. 4.: sv. Rihard, škof**
- **Petek, 4. 4.: sv. Izidor Seviljski, škof, cerkveni učitelj**
- **Sobota, 5. 4.: sv. Vincencij Ferrer, duhovnik**
- **Nedelja, 6. 4.: 5. postna, tiha nedelja**

SVETOLETNA MOLITEV

Nebeški Oče, vera, ki si nam jo dal v svojem Sinu Jezusu Kristusu, našem bratu, in plamen ljubezni, ki ga je Sveti Duh izlil v naša srca, naj v nas prebujata blagoslovljeno upanje v prihod tvojega kraljestva.

Naj nas tvoja milost preobrazi, da bomo marljivo gojili seme evangelija, ki bo prekvasila človeštvo in ves svet, ko zaupno pričakujemo novo nebo in novo zemljo, v katerem bodo premagane sile zla in se bo za vselej razodela tvoja slava.

Naj milost jubileja v nas, romarjih upanja, oživlja hrepenenje po nebeških dobrinah in na ves svet izliva veselje in mir našega Odrešenika.

Tebi, blagoslovljeni in večni Bog, bodi hvala in slava na veke vekov.
Amen.

POBOŽNOST KRIŽEVEGA POTA

je v stolnici vsak petek ob 8.30 in po večerni sveti maši ter ob nedeljah ob 15.30.

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH IN PRVIH PETKIH: tudi ob 16.00

NEKATERI CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE:

6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

Vsak dan 8.30 in 18.00: rožni venec

Nedelja 15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Prvi četrtek

Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

Prvi petek 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim, 15.00: ura Božjega usmiljenja

Prva sobota 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<https://zupnija-lj-stolnica.rkc.si>

Informacije dobite tudi na spletnem naslovu: <http://stolnica.com>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
@stolnica

